

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **NAUTIK TV, spol. s r.o.**, Pri Šajbách 1, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporkyne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľke **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu sa navrhovateľka domáhala zrušenia postupu odporkyne riešiť podnet zo dňa 06.12.2006 (sťažnosť registrovaná u odporkyne pod č. 2354/2-2007) na začatie konania o zrušenie registrácie retransmisie, a o uložení sankcií voči spoločnostiam UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., Bratislava a Trnavatel, spol. s r.o., Trnava podľa § 63 ods. 1 písm. c/ a § 67 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. a ďalej žiadala súd o vrátenie veci odporkyni na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 20.08.2007 č.k. 3SŽ/61/2007-19 vyzval navrhovateľku, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia odstránila vady návrhu zo dňa 11.06.2007 a predložila administratívne rozhodnutie odporkyne, ktoré napáda. Uznesenie bolo doručené navrhovateľke dňa 19.11.2007.

Navrhovateľka podaním zo dňa 17.12.2007 upravila petit návrhu tak, že žiadala tunajší súd, aby odporkyni uložil povinnosť rozhodnúť v lehote jeden mesiac o návrhu na začatie konania o zrušenie registrácie retransmisie a o uložení sankcií voči spoločnostiam UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., Bratislava a Trnavatel, spol. s r. o., Trnava, ktorý bol odporkyni doručený navrhovateľkou dňa 06.12.2006.

K podanému návrhu sa dňa 23.05.2008 vyjadrila odporkyňa tak, že na zasadnutí konanom dňa 09.01.2007 sa zaoberala podnetom (sťažnosťou) navrhovateľky evidovanou pod č. 2354/2-2007, pričom prijala uznesenie, že sťažnosť

navrhovateľky v zmysle § 14a ods. 10 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) považuje za neopodstatnenú. Uvedené rozhodnutie bolo vo forme listu ako oznámenie navrhovateľke doručené dňa 19.02.2007. Odporkyňa uviedla, že o výsledku sťažnosti informovala formou oznamu navrhovateľku tak, že jej sťažnosť bola vyhodnotená ako neopodstatnená, pretože bolo v kompetencii odporkyne, aby v súlade s § 14a zákona č. 308/2000 Z.z. posúdila, či sú splnené zákonné podmienky na začatie konania. Ak by boli splnené, tak do akej miery. Oznámenie tretej osoby, teda v tomto prípade navrhovateľky, nemá pre odporkyňu záväzný charakter; nemá ani charakter návrhu na začatie konania, pretože ten môže podať len účastník konania. Na základe vyššie uvedeného, bolo vyhotovené oznámenie o výsledkoch šetrenia podnetu – sťažnosti vo forme oznamovacieho listu pre sťažovateľa, ktorý nemá ustanovené zákonné požiadavky a tým bolo konanie o podnete navrhovateľky ukončené, keďže odporkyňa nezistila porušenie zákona.

S poukazom na uvedené požiadala odporkyňa súd, aby buď:

1. postúpil uznesením vec príslušnému súdu a aby tento príslušný súd rozhodol tak, že konanie zastaví z dôvodu, že žalobca zameškal lehotu uvedenú v § 250b ods. 1 O.s.p.,
2. ak sa príslušný súd nestotožní s uvedeným návrhom v bode 1. odporkyňa navrhla, aby príslušný súd zamietol žalobu zo dňa 14.06.2007, pretože oznámenie o výsledku sťažnosti nepodlieha súdnemu prieskumu,
3. ak by sa najvyšší súd nestotožnil s návrhom odporkyne v bodoch uvedených v bode 1. a 2., navrhla, aby žalobu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 246 ods.2 písmeno b/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 O.s.p.), že návrh je potrebné posúdiť po úprave petitu ako návrh na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§250t a nasl. O.s.p.) a po oboznámení sa so stanoviskom odporkyne dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je nedôvodný a preto ho zamietol.

Najvyšší súd SR posúdil podanie doručené súdu ako návrh na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t a nasl. O.s.p., keďže na základe uznesenia súdu boli odstránené vady podania tak, že petit bol špecifikovaný navrhovateľkou v tom smere, že podanie treba považovať z hľadiska jeho obsahu len za konanie proti nečinnosti. Žaloba podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., ak by návrh na začatie konania bolo možné z hľadiska obsahu takto vyhodnotiť, čo však s poukazom na doplňujúce podanie navrhovateľky nebolo možné, by bola podaná oneskorene a príslušný súd by konanie musel zastaviť (§250b ods.1 O.s.p. v spojení s § 250d ods.3 O.s.p.)

Súd z návrhu a z pripojeného administratívneho spisu týkajúceho sa prejednávanej veci zistil, že navrhovateľka dňa 05.12.2006 podala na pošte podnet na začatie konania o zrušenie registrácie retransmisie a o uložení sankcie pre spoločnosť UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., Bratislava a spoločnosť Trnavatel, spol. s r.o., Trnava, s ktorými dňa 09.08.2006 podpísala zmluvu o retransmisii, predmetom ktorej bol záväzok UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o.,

vykonávať vo svojej správe retransmisiu programovej služby. Oznámením zo dňa 20.10.2006 odstúpilo UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., od zmlúv o retransmisii, keď dôvodom odstúpenia malo byť tvrdenie o omeškaní navrhovateľky s plnením peňažného záväzku. Listami zo dňa 26.10.2006 resp. 30.10.2006 došlo k späťvzatiu odstúpenia od zmluvy o retransmisii. Oznámením zo dňa 08.11.2006 vypovedala spoločnosť UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., zmluvy o retransmisii, ktoré mala uzavreté s navrhovateľkou. Uvedeným konaním spoločnosť UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., podľa názoru navrhovateľky porušila zákon, § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., čo by odôvodnilo podľa navrhovateľky začatie konania odporkyne v naznačenom smere. V prípade, ak Rada nezistí dôvody na začatie konania, mala by považovať tiež toto podanie za sťažnosť na vyššie uvedené spoločnosti v zmysle § 14a zákona. Navrhovateľka svoje podanie doplnila dňa 12.12.2006 tak, že pri podpise uvedených zmlúv mali spoločnosti UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., a Trnavatel, spol. s r.o., Trnava zneužiť svoje dominantné postavenie a keďže navrhovateľka nemala inú možnosť len zmluvu podpísať, nemohla ani ovplyvniť, kedy jej budú poskytnuté informácie o počte prípojok.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že dňa 05.02.2007 pod zn. 819/2007 odporkyňa vydala oznámenie o vybavení sťažnosti zaregistrovanej pod č. 2354/2-2007 (podanie navrhovateľky zo dňa 05.12.2006 označené ako podnet na začatie konania o zrušení registrácie retransmisie a o uložení sankcie, doručené odporkyni dňa 06.12.2006), pričom z obsahu uvedeného oznámenia vyplýva, že podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., do základnej programovej ponuky musia byť zaradené programové služby vysielateľov na základe zákona a vysielateľov s licenciou, ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie, a to obojstranne bezplatne; za taký príjem sa nepovažuje príjem kódovaných programových služieb a programových služieb, na ktorých príjem je potrebný osobitný prijímač okrem bežného rozhlasového prijímača alebo bežného televízneho prijímača. **Satelitný komplet určený na príjem satelitného vysielania navrhovateľky nemožno považovať za bežné prijímacie zariadenia** v zmysle uvedeného ustanovenia zákona a preto by prišlo k rozporu s úmyslom zákonodarcu, ktorý predmetné ustanovenie konkretizoval ako povinnosť retransmitora zaraďovať do základnej programovej ponuky redukovaný počet programových služieb vysielateľov a to tých, ktorý spĺňajú podmienky v predmetnom ustanovení. V opačnom prípade by dochádzalo k situáciám, kedy by držiteľ licencie, vysielajúci programovú službu prostredníctvom akéhokoľvek telekomunikačného zariadenia mohol žiadať retransmitora o zaradenie jeho programovej služby do základnej programovej ponuky.

Keďže z rozhodnutia odporkyne vyplynulo, že nezistila dôvody na začatie konania na základe podnetu navrhovateľky, považovala podanie navrhovateľky označené ako podnet zo dňa 05.12.2006 za sťažnosť. O vybavení sťažnosti informovala odporkyňa navrhovateľku listom č. 819/2007 zo dňa 05.02.2007 tak, že jej sťažnosť v zmysle § 14a ods. 10 zák.č. 308/2000 Z.z. bola vyhodnotená ako neopodstatnená.

Podľa § 17 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. (v znení účinnom ku dňu 06.12.2006) prevádzkovateľ retransmisie je povinný zabezpečiť pri obsadzovaní kanálov v telekomunikačnej sieti, alebo na telekomunikačnom zariadení, aby do základnej

programovej ponuky boli zaradené programové služby vysielateľov na základe zákona a vysielateľov s licenciou, ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie (4 – § 3 ods. 1 zák. č. 195/2000 Z.z.) a to obojstranne bezplatne; za taký príjem sa nepovažuje príjem kódovaných programových služieb a programových služieb, na ktorých príjem je potrebný osobitný prijímač okrem bežného rozhlasového prijímača alebo bežného televízneho prijímača alebo televízneho prijímača.

Podľa § 14a ods. 9 zák.č. 308/2000 Z.z. ak sťažnosť obsahuje skutočnosti nasvedčujúce tomu, že mohlo dôjsť k porušeniu tohto zákona, Rada začne vo veci správne konanie. O výsledku správneho konania Rada upovedomí sťažovateľa.

Podľa § 14a ods. 8 cit.zák. Rada sa oboznamuje s obsahom sťažností a prerokúva sťažnosť na svojom zasadnutí najneskôr do 90 dní od doručenia sťažnosti.

Podľa § 14a ods. 10 citovaného zákona, ak sťažnosť neobsahuje skutočnosti nasvedčujúce tomu, že mohlo dôjsť k porušeniu tohto zákona, Rada označí sťažnosť za neopodstatnenú a upovedomí o tom sťažovateľa.

Podľa § 14a ods. 12 zák.č. 308/2000 Z.z. na konanie o sťažnosti na porušenie tohto zákona sa nevťahuje všeobecný predpis o sťažnostiach.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní *nečinný*, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. *Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne*.

Podľa § 250t ods. 5 O.s.p. navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa zákona ustanovenia štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. upravujúcej konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy umožňujú súdu poskytnúť ochranu každej fyzickej alebo právnickej osobe, do práv ktorej bolo zasiahnuté nečinnosťou orgánu verejnej správy a to tým, že na návrh dotknutej osoby môže súd uložiť nečinnému orgánu povinnosť v danej veci konať a v primeranej lehote rozhodnúť. Samozrejme za predpokladu, že po oboznámení sa s príslušným spisom zistí, že orgán verejnej správy vo veci týkajúcej sa navrhovateľa bez vážneho dôvodu nekoná spôsobom upraveným príslušným právnym predpisom, hoci by konať mohol a mal.

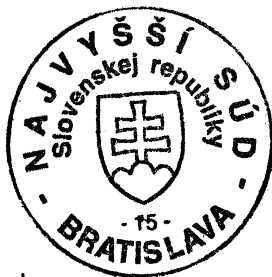
Súd sa podrobne zaoberal návrhom navrhovateľky, s pripojeným administratívnym spisom, avšak v danom prípade zistil, že odporkyňa podnet podaný na začatie konania na zrušenie registrácie retransmisie a uložení sankcie zo dňa 05.12.2006 doručený odporkyni dňa 06.12.2006, vyhodnotila tak, že nezistila skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by mohlo dôjsť k porušeniu zákona o vysielaní a retransmisii a z tohto dôvodu posúdila podanie navrhovateľky (a to aj v súlade s návrhom navrhovateľky uvedenom v poslednom odseku podnetu navrhovateľky) ako sťažnosť podľa § 14a zákona č. 308/2000 Z.z., avšak po jej vyhodnotení dospela k záveru, že uvedená sťažnosť navrhovateľky je neopodstatnená. O tejto skutočnosti informovala navrhovateľku listom č. 819/2007 zo dňa 05.02.2007, ktorý označila ako oznámenie o vybavení sťažnosti.

S poukazom na uvedenéospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že návrh navrhovateľky je nedôvodný a preto návrh zamietol. Odporkyňa si svoju zákonnú povinnosť zaoberať sa podnetom navrhovateľky splnila, uvedený podnet vyhodnotila ako sťažnosť, ktorá neobsahovala skutočnosti nasvedčujúce tomu, že mohlo dôjsť k porušeniu zákona a preto nezačala správne konanie. Uvedenú sťažnosť označila ako neopodstatnenú a o uvedenom sťažovateľa, teda navrhovateľku upovedomila. Z uvedených dôvodov nebol dôvod odporkyni uložiť povinnosť v zmysle § 250t a nasl. O.s.p.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľke právo na náhradu trov konania, keďže nebolo vyhovené jej návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 4. júla 2008



Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková *Amh*

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu